

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, ngày 31/01/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1145

“PHƯỚC KHÔNG PHẢI LÀ “DANH VỌNG LỢI DƯỠNG” MÀ LÀ TÂM THANH TỊNH ”

Nhiều người cho rằng người có phước là người có tiền tài, địa vị nhưng Hòa Thượng nói: **“Người chân thật có phước là người có tâm thanh tịnh”**. Cách nhìn, cách thấy của Hòa Thượng rất khác với cách nhìn, cách thấy của người thế gian. Nhiều người có tiền của, có địa vị xã hội nhưng cuộc sống của họ rất khổ đau. Chúng ta có phước thì tâm chúng ta sẽ thanh tịnh. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta sẽ an vui, tự tại.

Có một bộ phim tên là: **“Người giàu cũng khóc”**. Người giàu cũng khóc vậy thì tiền tài không mang lại hạnh phúc, không phải là phước báu chân thật. Người chân chính học Phật mới có thể nhìn thấu được điều này. Những người học Phật trên hình tướng thì họ chỉ quan tâm đến **“danh vọng lợi dưỡng”**, những thứ giúp họ thỏa mãn **“tài, sắc, danh, thực, thù”**. Ngày Tết, tôi không chúc mọi người phát tài, phát lộc, tôi chỉ chúc mọi người cố gắng tinh tấn hơn. Tiền tài, địa vị là do phước báu trong vận mệnh của chúng ta chi phối. Chúng ta tích cực tạo phước bằng cách làm tất cả những việc phước lành cho thế gian.

Chúng ta phải khởi được tâm rộng lớn, phát tâm cho đi. Những gì mà ba tháng tôi không dùng tới thì tôi sẽ tặng cho người khác. Chúng ta làm như vậy thì đời sống của chúng ta sẽ ngày càng tốt hơn. Người thế gian không tin điều này nên họ chỉ muốn tích lũy càng nhiều càng tốt. Chúng ta học Phật là chúng ta học để mở rộng tâm lượng. Nhà Phật nói: **“Xả đức”**. Cho đi là được. Chúng ta càng cho đi thì chúng ta càng có được. Người xưa nói: **“Đồ cũ không dùng cho đi vẫn hữu dụng”**. Đồ chúng ta không dùng đến mà chúng ta để trong nhà thì nhà của chúng ta sẽ chật chội. Chúng ta đồ mang tặng thì người nhận được sẽ rất vui. Khi chúng ta muốn dùng thì chúng ta sẽ có đồ mới để dùng.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta không có tâm được mắt đối với tất cả pháp thế gian, chúng ta dùng mạng tâm chân thành tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến thì chúng ta niệm Phật, lay Phật, tụng Kinh, quán tưởng đều sẽ đắc lực”**. “*Pháp thế gian*” là mọi sự, mọi việc ở thế gian. “*Đắc lực*” là trong tâm chúng ta thường sinh trí tuệ. Trong tâm chúng ta thường sinh trí tuệ thì chúng ta tường tận mọi sự, mọi việc. Hiện tại, chúng ta niệm Phật, lay Phật, làm Phật sự mà chúng ta bị chướng ngại vì tâm chúng ta còn phân biệt được mắt, hơn thua.

Tâm chúng ta có trí tuệ thì chúng ta làm việc sẽ không có sai lầm. Trong tâm chúng ta thường sinh trí tuệ thì chúng ta có thể làm được mọi việc, dù là lần đầu tiên chúng ta làm. Có những người dù được người khác hướng dẫn nhiều lần nhưng họ vẫn làm sai. Chúng ta quán sát, tại sao chúng ta được phép làm sai? Nếu mọi người đều được phép làm sai thì công việc chung sẽ ra sao? Nếu khi chúng ta học 1200 đề tài, Thầy cũng ngủ quên, cũng vào trễ thì lớp học của chúng ta sẽ ra sao? Mọi người ngủ quên thì không sao nhưng Thầy ngủ quên thì hơn 200 người học Online sẽ cảm thấy khó chịu! Buổi sáng, tôi trả lời Gmail xong đến 4 giờ thì tôi lên mở Zoom, sau đó tôi đọc bài 10 phút rồi lên niệm Phật.

Hôm trước, tôi lần đầu tiên nấu măng khô, trong tâm tôi chỉ mong mọi người có thể có món canh măng ăn nên tôi đã nấu được món đó khá ngon. Tâm chúng ta không còn thành bại, được mất, hơn thua thì tâm chúng ta sẽ đắc lực, tâm chúng ta thường sinh trí tuệ. Hòa Thượng nói: **“Khi Lục Tổ gặp Ngũ Tổ thì Ngài nói: “Trong tâm đệ tử thường sinh trí tuệ”. Chúng ta gặp Ngũ Tổ thì chúng ta sẽ nói: “Trong tâm con thường sinh phiền não”**. Tâm chúng ta thường sinh phiền não thì chúng ta không thể sáng suốt để làm việc. Chúng ta làm đúng theo chuẩn mực Phật, Thánh Hiền đã dạy chúng ta thì không thể sai.

Năm nay, tôi không có ý niệm về việc phải làm câu đối Tết, trong lúc tôi niệm Phật thì tôi nghĩ ra. Câu đối Tết của năm nay là: **“Người xưa gương tỏa trang sử Việt. Khai Minh Đức Sáng mãi nói truyền”**. Người xưa là những người trước chúng ta từ vô lượng kiếp. “*Khai minh*” là trí tuệ. “*Đức sáng*” là đạo đức. Con người phải có cả trí tuệ và đạo đức.

Hòa Thượng nói: **“Công phu của chúng ta có lực thì tâm sẽ thường sinh trí tuệ”**. Chúng ta học đạo đức Thánh Hiền, học giáo huấn của Phật Bồ Tát mà chúng ta không sinh được trí tuệ thì chúng ta chưa hàng phục được tập khí của mình. Trí tuệ có sẵn trong tự tánh của chúng ta. Trí tuệ không thể hiển lộ vì đã bị tập khí, phiền não của chúng ta che mắt.

Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: **“Bổn lai vô nhất vật, hà xứ nhá trần ai”**. Vốn dĩ trong tâm chúng ta không có vật gì nên bụi không thể vương bám. Điều này giống như vàng trắng

sáng trên bầu trời, khi trăng bị mây che thì chúng ta không còn nhìn thấy trăng trên bầu trời, khi bay đi thì vàng trăng lại sáng tỏ. Trí tuệ trong tự tánh của chúng ta vẫn luôn thường hằng, luôn sáng tỏ. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: “**Nào ngờ tự tánh vốn dĩ thanh tịnh, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp**”. Chúng ta đi tìm trí tuệ ở bên ngoài mà chúng ta không biết trí tuệ đã có sẵn trong chúng ta. Chúng ta chỉ cần loại bỏ, khắc chế được tập khí, phiền não thì trí tuệ, đức tướng, năng lực của Phật trong chúng ta sẽ hiển lộ.

Chúng ta có sai lầm trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác chắc chắn do chúng ta có tâm hư danh, tâm “*tự tư tự lợi*”. Nếu tâm chúng ta đối với tất cả mọi sự mọi việc ở thế gian hay xuất thế gian không có một chút dính mắc thì chúng ta niệm Phật, tụng Kinh, làm tất cả việc thiện lành sẽ đắc lực, không có chướng ngại. Tâm chúng ta không phân biệt, chấp trước thì trí tuệ chúng ta tuôn trào giống như mạch nước vô tận.

Phật Bồ Tát không mắc sai lầm, nếu chúng ta không còn sai lầm thì chúng ta cũng sẽ trở thành Phật Bồ Tát. Nếu chúng ta vẫn tiếp tục sai lầm thì chúng ta sẽ tiếp tục là phàm phu. Hòa Thượng nói một câu rất xúc động: “**Chúng ta làm phàm phu lâu quá rồi mà chúng ta không chán sao!**”. Chúng ta là một người tham lam, ham ăn, ham ngủ, tự tư tự lợi rất lâu rồi mà chúng ta không thấy chán! Tâm chúng ta thường sinh phiền não nên trí tuệ của chúng ta chưa thể hiển lộ. Điều này giống như, khi mặt nước hồ lăn tăn, chúng ta nhìn thấy mặt trăng ở dưới đáy nước không có hình tròn, nếu chúng ta đưa tay xuống nước làm sóng gợn to hơn thì vàng trăng càng vỡ nát hơn. Chúng ta để mặt hồ nước phẳng lặng thì mặt trăng dưới đáy nước cũng sẽ tròn.

Hòa Thượng nói: “**Công phu chân thật của sự tu hành chính là ở việc chúng ta rèn luyện được tâm thanh tịnh. Chúng ta là người niệm Phật, công phu chân thật là chúng ta rèn luyện được nhất tâm bất loạn. Chúng ta muốn nhất tâm bất loạn thì chúng ta phải buông bỏ tâm phân biệt, chấp trước**”. Hàng ngày, đối với tất cả pháp của thế gian, xuất thế gian chúng ta khởi tâm thành bại, được mất, hơn thua, tốt xấu thì chúng ta đã khuấy động tâm thanh tịnh của mình. Điều này giống như khi chúng ta nhìn thấy mặt hồ không thấy trăng thì chúng ta dùng tay khuấy động mặt nước để tìm, chúng ta càng khuấy động thì mặt trăng càng biến dạng. Chúng ta dùng tâm thanh tịnh để làm việc thì trong tâm chúng ta sẽ sinh trí tuệ, khi đó chúng ta làm mọi việc sẽ không có sai sót.

Chúng ta đã bao giờ tự hỏi, vì sao mình được phép sai? Chúng ta không được phép sai! Phật đã dạy trong “**Kinh Hoa Nghiêm**”: “**Học vi nhân sư. Hành vi thế phạm**”. Chúng ta học để làm Thầy người. Làm để làm mô phạm cho người. Chúng ta làm để làm ra tấm gương cho

người. Người học Phật phải làm ra chuẩn mực cho người chưa học Phật vậy thì người học Phật không được phép sai!

Hòa Thượng nói: ***“Trong Phật pháp nói: “Cầu phước, cầu huệ” hay “Tự cầu đa phước”. Phước này không phải là “danh vọng lợi dưỡng” ở thế gian. Nếu chúng ta cho rằng “danh vọng lợi dưỡng” ở thế gian là phước báu, chúng ta cầu “danh vọng lợi dưỡng” thì chúng ta đã hiểu sai đi ý của Phật. Phước chính là định, là tâm thanh tịnh. Chúng ta có phước chính là chúng ta có được tâm thanh tịnh. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta có sự tự tại, an vui”.***

Hòa Thượng nói: ***“Người thế gian có tiền, có địa vị nhưng họ không vui vậy thì họ không được xem là có phước. Tâm chúng ta thanh tịnh, an vui chính là chúng ta có phước. Tôi chưa thấy người có nhiều tiền, có địa vị mà có tâm thanh tịnh, có an vui!”.*** Người xưa nói: ***“Giàu mà khổ không bằng nghèo mà vui”.*** Chúng ta hiểu được đạo lý này thì chúng ta hiểu được giá trị, ý nghĩa chân thật của kiếp người. Nhiều người giàu sang mà vô cùng khổ!

Gần đây, tôi nghe kể về một gia đình rất giàu có, họ sở hữu một cây xăng và nhiều ngôi nhà ở mặt đường, hai vợ chồng chỉ sinh được một người con gái. Khi người con gái lấy chồng, người chồng của cô gái đã lừa mọi người trong gia đình để anh ta đứng tên sở hữu cây xăng và các ngôi nhà, sau đó anh ta trở mặt với gia đình vợ.

Có hai vợ chồng già, họ làm việc, tích lũy cả đời để xây được một ngôi nhà. Sau đó, người con trai của họ nói, anh ta muốn đứng tên ngôi nhà để tiện cho việc kinh doanh. Hai vợ chồng đồng ý chuyển quyền sở hữu ngôi nhà cho người con trai. Một thời gian sau, có người đến thông báo cho hai vợ chồng là con trai họ đã bán ngôi nhà đó. Hai vợ chồng đã hết tiền, không còn nhà nên phải thuê nhà trọ để ở. Tôi khuyên mọi người, khi viết di chúc cho con thì phải ghi rõ: ***“Sau khi Cha Mẹ chết thì con mới được toàn quyền”.*** Hòa Thượng nhắc chúng ta, phước không phải là ***“danh vọng lợi dưỡng”*** mà phước là tâm thanh tịnh. Chúng ta có phước thì chúng ta sẽ có cuộc sống tự tại, an vui!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!